

‘Onder de Boschboom’

‘Sneeuwjtje’

Het woord staat niet in de Van Dale, maar zo noemden wij kinderen zo’n glazen koepeltje met daarin een Anton Pieck-achtig tafereeltje. Als je er aan schudde of omdraaide begon het te sneeuwen, vandaar: een ‘sneeuwjtje’. Ze waren meestal te koop in souvenirwinkeltjes, wij hadden er thuis een met een Lourdesgrot. Ze bestaan nog steeds zie ik op internet, maar ze heten nu sneeuwbol of schuddebol. Molentjes en het kussende Volendams stelletje blijken heel populair en ook de steden Amsterdam, Delft en Brugge zijn met hun markantste gebouw te koop als sneeuwjtje. Alleen 's-Hertogenbosch was nergens te vinden. Aanvullend veldonderzoek was geboden, dus op de fiets naar de Markt. De dame van de VVV wist helemaal niet wat ik bedoelde maar wilde me wel een Jeroen Bosch-figuurtje aansmeren en de uitbater van De Kleine Winst zei ronduit op barse toon: ‘Dat bestaat niet!’

Iets wat niet bestaat kun je natuurlijk (laten) maken, maar laten we het dan ook meteen goed doen en groots aanpakken. Misschien een idee voor het nieuwgekozen gemeentebestuur: plaats een glazen koepel over de oude binnenstad. Daarbinnen gaan we helemaal los en bouwen niet alleen de Pieckenpoort, het Maria-kapelletje en het Puthuis weer op, maar ook alle ander verdwenen stadspoorten, de cavaleriekazerne op de Parade en de molens op de wallen. En nu we toch het Grôôt aan het slopen zijn, nemen we de Arena meteen mee en restaureren de Pijp zoals die vroeger was.

Toeristen mogen er onder begeleiding van stadsgidsen in en worden leuk bezig gehouden. Zo kunnen ze wat roepen door de luikjes van het puthuis en dan gebeurt er iets Vrouw Holle-achtigs. Als je een euro in de zuil van het gloednieuwe Mariakapelletje gooit begint dat te draaien en klinkt het Bossche Marialied. De bakkerij komt weer terug op de Markt, alleen is de bakker nu gemeenteamtenaar die elke dag verplicht is zijn geit uit te laten. Als de ‘pèrdjes van het stadhuis’ om twaalf uur beginnen te draaien, pakt hij ene grote krentenmik en begint ‘dieje sik’ af te slaan. De toeristen zingen onder leiding van een stadsgids: laot ‘m mar gaon! Daarna zijn ze een uurtje vrij om te shoppen in de negen straatjes van de Pijp. ‘s Avonds kunnen ze vanaf tribunes in het Bossche Broek kijken naar een groot klank- en lichtspel dat in en op de koepel wordt geprojecteerd, zoals de brand van de Sint Jan, het beleg van de stad en de making of The Bridge on the River Aa met muziek van Colonel Bogey. Aan het slot begint het altijd, zomer of winter, zachtjes te sneeuwen met de kerstboom en Joris Linszen op de Parade fraai uitgelicht.

Ondertussen bruist Groot-Den Bosch van het levendige Paleis- en Verkadekwartier tot en met het landelijke Nuland en van de Maaspoort tot en met Vught.

Tot en met Vught?

Ja, want dat dorp smeekt als het zo ver is gewoon om te worden geannexeerd en er ook bij te horen.

Cees Slegers

'Onder De Boschboom' is een rubriek van cultuurhistorische aard, die haar columnisten een podium biedt om op persoonlijke titel onderwerpen die met de Bossche cultuur te maken hebben uit te diepen. Reacties? Stuur uw email naar: onderdeboschboom@kringvrienden.nl